

De krekel en de Mier

De krekel sjipte dag en
nacht, zo lang het zomer
was,
Wijl buurvrouw mier
bedrijvig op en neer kroop
door 't gras
'Ik vrolijk je wat op,' zei hij.
'Kom, luister naar mijn lied.'
Zij schudde nijdig met haar
kop: 'Een mier die luiert niet!'

Toen na een tijd de vrieswind
kwam, hield onze krekel op.
Geen larfje of geen sprietje
meer: droef schudde hij zijn
kop.
Doorkoud en hongerig kroop
hij naar 't warme
mierennest.
'Ach, juffrouw mier, geef
alsjeblieft wat eten voor de
rest

Van deze barre winter. Ik
betaal met rente terug
Nog vóór augustus,
krekelwoord en zweren doe
'k niet vlug!
'Je weet dat ik aan niemand
leen,'
Zei buurvrouw mier toen
heel gemeen.

'Wat deed je toen de zon nog
straalde
En ik mijn voorraad
binnenhaalde?'
'Ik zong voor jou,' zei zacht
de krekel.
'Daaraan heb ik als mier een
hekel!

Toen zong je en nu ben je
arm.
Dus dans nu maar, dan krijg
je 't warm!
Wie leeft van kunst gaat door
voor gek.